

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/347/2020
Identifikačné číslo spisu: 7517221007
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2021
Meno a priezvisko: Mgr. Dušan Čimo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7517221007.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v spore žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej Z. M., trvale bytom v K. W. XXX, o zaplatenie 2. 597,99 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice-okolie pod sp. zn. 17 Csp 464/2017, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 10. júna 2020 sp. zn. 3 Co 15/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 10. júna 2020 sp. zn. 3 Co 15/2019 a rozsudok Okresného súdu Košice-okolie z 22. mája 2018 č. k. 17 Csp 464/2017 - 57 vo výroku, ktorým zamietol žalobu v časti uplatnených zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a rozhodol o náhrade trov konania z r u š u j e a a vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súde Košice-okolie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 22. mája 2018 č. k. 17 Csp 464/2017 - 57 v I. výroku uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi 2.753,81 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.749,87 € od 8. septembra 2017 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. II. výrokom žalobu ohľadom zmluvného úroku a v prevyšujúcom rozsahu aj ohľadom úroku z omeškania zamietol. Žalobkyňi priznal proti žalovanej právo na náhradu trov konania vo výške 100 % (III. výrok). Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia 2.749,87 €, ktorá suma pozostáva z istiny úveru vo výške 2.597,99 €, sumy 151,88 € dlžných neuhradených úrokov do dňa 28. augusta 2017, t. j. zosplatnenia úveru, sankčných poplatkov (úroku z omeškania) v sume 1,30 € a poplatku za poistenie 2,64 €. Zároveň sa domáhala zaplatenia 17,9 % ročného zmluvného úroku z dlžnej istiny 2.597,99 € od 29. augusta 2017 do zaplatenia, 5 % úroku z omeškania z dlžnej sumy istiny 2.597,99 € a dlžných úrokov 151,88 € od 29. augusta 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobkyňa nárok uplatnila titulom zmluvy o úvere č. 149413 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.000 €. Z dôvodu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, žalobkyňa na základe výzvy na predčasné splatenie úveru, rozhodla o zosplatnení úveru dňa 28. augusta 2017. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 497 ods. 1, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 658 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákona

č. 160/2015 Z. z. v znení zákonov č. 87/2017 Z. z. a č. 350/2018 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Proti uvedenému rozhodnutiu vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol (v časti uplatneného nároku na zmluvné úroky po zosplatnení úveru) podala žalobkyňa odvolanie.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 10. júna 2020 sp. zn. 3 Co 15/2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 a 2 C. s. p.) a II. žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie zmluvného úroku 17,9 % ročne z nezaplatennej istiny 2.597,99 € od 8. septembra 2017 do zaplatenia a súvisiaci výrok o trovách konania. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť úroky z omeškania. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 396 ods. 1 C. s. p.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala 10. júla 2020 žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, a to v časti výroku, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí uplatneného nároku zmluvných úrokov po zosplatnení úveru. Prípustnosť dovolania odôvodnila s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Mala za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, a to: „či v prípade spotrebiteľského úveru má veriteľ nárok na zaplatenie (zmluvného) úroku od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení úveru.“ Namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keď súd v danej veci aplikoval nesprávny právny predpis, resp. právne predpisy nesprávne interpretoval. Podľa názoru dovolateľky nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Poukázala na ustanovenie § 497 a § 506 Obchodného zákonníka. Dovolateľka uviedla, že jej je známe, že dovolací súd v konaní pod sp. zn. 5 Cdo 42/2020 už v totožnej otázke rozhodol, avšak toto rozhodnutie bolo vydané po rozhodnutí odvolacieho súdu voči ktorému smeruje dovolanie, t. j. v čase vydania napadnutého rozhodnutia nemohlo byť odvolaciemu súdu známe. Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti zrušil, a zároveň, aby zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku v zamietajúcej časti uplatnených úrokov po zosplatnení úveru a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k dovolaniu žalobkyne písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana sporu - žalobkyňa, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je dôvodné, a preto je potrebné dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť v zamietajúcom výroku žalobou uplatnených zmluvných úrokov po zosplatnení úveru a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a 2 C. s. p., § 450 C. s. p.).

6. Dovolateľka vyvodzovala prípustnosť podaného dovolania na základe ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

7. Z dovolania je zrejmé, že žalobkyňa označila za doposiaľ dovolacím súdom neriešenú právnu otázku „či v prípade spotrebiteľského úveru má veriteľ nárok na zaplatenie (zmluvného) úroku od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení úveru.“

8. Právne účinky dovolania nastávajú podaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Prípustnosť dovolania treba preto posudzovať podľa stavu v čase jeho podania. V posudzovanej veci žalobkyňa v

dovolání zákonu zodpovedajúcim spôsobom zafinovala relevantnú právnu otázku (či nárok na zaplataenie zmluvného úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení), ktorá v čase rozhodovania odvolacieho súdu (10. júna 2020) nebola a v čase podania dovolania (10. júla 2020) už bola dovolacím súdom vyriešená. Najvyšší súd predmetnú otázku riešil, a to rozhodnutím zo 16. júna 2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020.

9. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou - vid' napr. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 115/2019, 5 Cdo 42/2020, 5 Cdo 73/2020, 7 Cdo 307/2019, 7 Cdo 118/2019, 8 Cdo 221/2019, 8 Cdo 237/2019, 8 Cdo 135/2020, 9 Cdo 6/2020, 9 Cdo 24/2020, v ktorých dospel dovolací súd k zhodnému riešeniu právnej otázky vedúcej k záveru, že „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

10. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru, od ktorého sa dovolací súd nepovažuje za potrebné odkloniť, dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania zrušiť (§ 449 ods. 1 C. s. p.). Keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd v tejto časti zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 C. s. p.) a vec mu vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie (§ 450 C. s. p.).

11. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C. s. p.). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.